

POSTANOWIENIE

Dnia 21 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu bez udziału stron,
w dniu 21 czerwca 2023 r.
wniosku skazanego G.T.,
o wyłączenie SSN X.Y.
od udziału w sprawie kasacyjnej, sygn. akt III KK 19/23,
na art. 41 § 1 k.p.k. *a contrario*,

p o s t a n o w i ł:
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Pismem datowanym na 18 maja 2023 r. (k. 377–384) skazany G.T. złożył wniosek o wyłączenie SSN X.Y. od rozpoznania sprawy kasacyjnej, sygn. akt III KK 19/23. Uzasadniając swoją inicjatywę wskazał na nieuwzględnienie przez Sędzię wniosków jego obrońców o wstrzymanie wykonania orzeczenia, wskazując obszernie na uchybienia, których w jego przekonaniu, dopuszczono się podczas rozpoznawania wniosku.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Na wstępie należy zaznaczyć, że chociaż w tytule wniosku skazany użył sformułowania: „*iudex inhabilis*”, co wskazywałoby na sygnalizację wyłączenia sędziego z mocy prawa (art. 40 k.p.k.), to jednak treść pisma nakazuje potraktować je jako wniosku o wyłączenie sędziego w trybie art. 41 i n. k.p.k.

Zgodnie z art. 41 § 1 k.p.k. sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. W orzecznictwie akcentuje się, że: „wątpliwość co do bezstronności sędziego (art. 41 § 1 k.p.k.) musi istnieć obiektywnie i poddawać się zewnętrznej weryfikacji oraz ocenie, a nie być tylko subiektywnym przekonaniem określonej osoby” (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2012 r., III KK 214/11, OSNKW 2012/4/40, LEX nr 1135690*). O takiej wątpliwości nie można mówić w kontekście rozstrzygnięcia incydentalnego w postępowaniu kasacyjnym, jakim jest rozpoznanie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia. Należy podkreślić, że rozważanie zastosowania instytucji określonej w art. 532 k.p.k. nie stanowi swistego „przedsądu”, albowiem Sąd Najwyższy nie wypowiada się definitywnie co do zasadności kasacji, a jedynie rozważa wstępnie, jedynie na potrzeby zbadania zasadności wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia, kwestię wysokiego prawdopodobieństwa ewentualnego uwzględnienia kasacji. W niniejszej sprawie Sąd Najwyższy, wydając postanowienie z dnia 11 kwietnia 2023 r. (k. 307-310, t. II akt SN), wypowiedział się jedynie co do braku oczywistości i jednoznaczności uchybień sygnalizowanych w kasacji obrońców skazanego, podkreślając przy tym, że „ostateczna ocena zasadności licznych i różnorodnych zarzutów kasacyjnych wymaga pogłębionej analizy w postępowaniu kasacyjnym” (s. 5 postanowienia, k. 309, t. II akt SN). W końcowej części swoich rozważań Sąd Najwyższy podkreślił że „decyzja w tym względzie (tj. o nieuwzględnieniu wniosków o wstrzymanie wykonania orzeczenia – dop. SN) w żadnym razie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji obrońców skazanego od prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie (s. 6, k. 309v, t. II akt SN). Niezależnie zatem od rangi zarzutów kasacyjnych oraz ich treści, w zakresie których skazany zaprezentował obszerny wywód we wniosku o wyłączenie sędziego, brak jest podstaw do stwierdzenia występowania obiektywnie uzasadnionych wątpliwości co do bezstronności SSN X.Y. Dodać na koniec należy, że wyrażony we wniosku (s. 7, k. 383, t. II akt SN) brak zaufania G.T. do wspomnianej Sędzi, stanowi jedynie wyraz subiektywnego stanowiska skazanego, które nie może skutkować wyłączeniem sędziego w trybie przewidzianym w art. 41-42 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.